

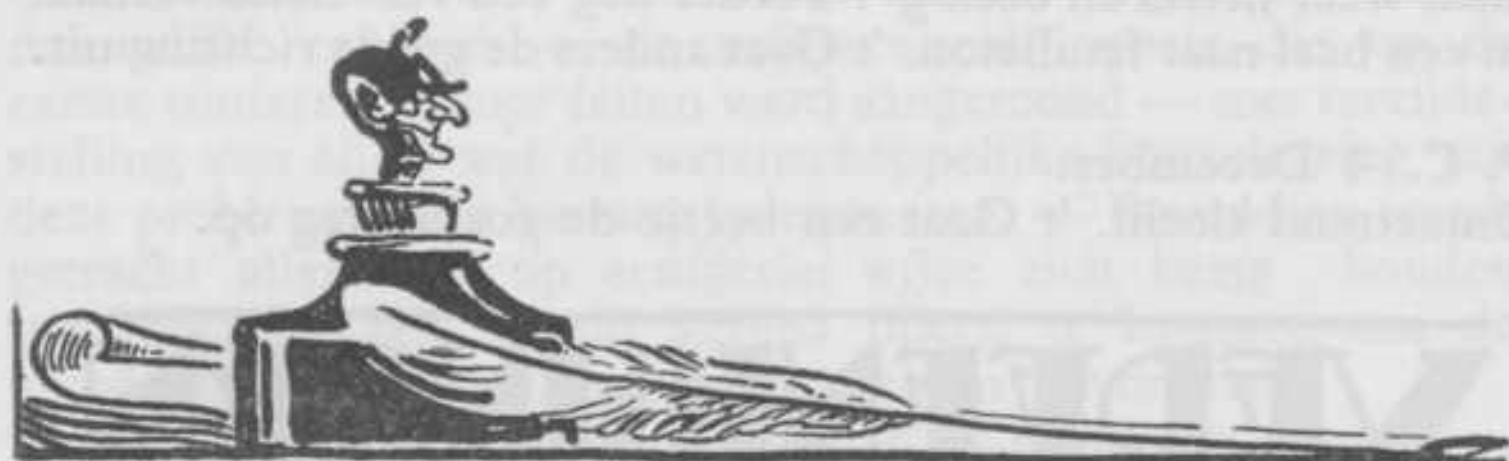
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. DE RANITZ; GRIFFIER: F. J. HULSHOFF POL; REDACTEUREN: H. I. DA COSTA, J. H. VAN HOLTHE TOT ECHTEN, W. HUYGENS, A. E. TEN BROEKE, A. E. LINDO
VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H.D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
8e JAARGANG VRIJDAG 11 DECEMBER 1931 14 BLZ. No. 12

REDACTIONEEL

De Redactie heeft zich als volgt samengesteld:

J. de Ranitz,	Hoofdredacteur.
F. J. Hulshoff Pol,	Griffier.
H. I. da Costa,	Redacteur.
J. H. van Holthe tot Echten,	„
W. Huygens,	„
A. E. ten Broeke,	„
A. E. Lindo,	„

INTREDE

Als de Redactie zich gewijzigd heeft, is het gewoonte, dat zij óf terug ziet op het afgelopen jaar, óf een blik in de toekomst werpt. Ik wil het laatste doen, want ongekende vreugde maakt zich van mij meester, wanneer ik het komende jaar bezie. Welk een ongekende mogelijkheden hebben zich thans geopend. Alles te kunnen schrijven, zonder ergens weerstand, repliek of gemor meer te ontmoeten, te kunnen ronddraven in een volkomen leeg wereld, te kunnen schelden, beledigen, krenken, zonder dat ook maar iemand antwoordt. Alles voor je eigen plezier! Nooit meer om ruzie, kwade lieden of onaangenaamheden te hoeven denken? Ja, nooit meer aan iets buiten je eigen kring je aandacht te moeten schenken, omdat er niets meer bestaat, wat zich ook maar zou kunnen uiten. Een uitzondering moet natuurlijk gemaakt worden voor den geest prikkelende enquête's, maar verder, nooit meer iets te behoeven lezen, corrigeren, wat niet van jezelf is! Zoo'n cultus en uitleven van het eigen „Ik" stemt ieder welgeaard, zelfgenoegzaam mensch tot groote vreugde en moet Uw afgunst opwekken. Hoewel Gij, lezer van dit nooit volprezen orgaan, zelfs misschien dit allerlaagste oer-instinct reeds verloren hebt. Maar ik zal me niet tot U wenden.

Spiegelzotje, nu mag je rennen door holle, leege zalen, gillend van sarcasme over ingedroogde menschen draven, trappen in murmelende, papperige zielen.

Zotje, je mag nu alles!

Niemand zal zich meer bewegen.

Niemand zal meer iets zeggen.

Niemand zal zich meer verweren.

Alleen de Redactie zal behagen scheppen in je dolzinnige opwinding in een gemeenschap, traag en slubberig, als klei en leem.

Wanneer je héél hard slaat en trappelt boven op de lijken, zul je misschien nog een stervend gerochel hooren en als ook dat voorbij is, zou de Redactie je zelfs niet kunnen vertellen, hoe het verder gaat.

Zotje, jij heelemaal alleen!

ENQUETE.

Is het wonder, dat de Redactie op de zoo tot het diepste wezen van de lezers der „Spiegel" doordringende vragen, zeer vele antwoorden mocht ontvangen?

Nee, het zal U evenmin als ons verbazen. De Redactie zal echter Uw beschikbare tijd niet in beslag nemen, met een opsomming der eindeloze perseiden regen van vervelende maronietische theses of de slappe replieken van latitudinair, maar aan de andere zijde kan zij het ook niet nalaten, U een klein beetje te laten deelen in het groote plezier, wat zij gehad heeft bij het doorlezen der uitspraken van casualistische struiskazuares, gevoed met castoreum, waarin zij een blik mocht werpen in het, met het etiket „Vertrouwelijk" gedekt, zieleven van de meeste op den voorgrond tredende leden van het Corps en ook in het duister, stil-mummelende gedachtenleven van vele anderen.

De Redactie zal er zich niet voor wachten om conclusie's te trekken, raadgevingen te verstrekken, met luid misbaar toekomstadviezen aan U op te dringen, zij kan dit alles helaas niet aan U overlaten.

De navolgende antwoorden willen wij aan Uw oordeel prijsgeven.

C. F. v. d. B.: „Excellenz von Schuckenschaüer-Schief-schallheim."

L. C. W. B.: „Völkischer Beobachter."

J. B.: „Hoort mijn president!"

M. C. B.: „Als je de leiding in handen hebt mag je je nooit zóó bloot geven, het spijt me dan ook U te moeten mededeelen, dat ik hierop niet kan ingaan."

A. v. d. H.: a). Almanak.
b). Ben geheel overstuur, ik weet het niet meer, ik doe maar."

J. B. A. (driftig): „Doe maar niet zoo vervelend."

P. M. W.: „Je maintiendrai!"

A. C. V.: „Ja, ja, een zeer gecompliceerde kwestie. Toch is het een soort neurotische psychopubertische pueriliteit zich hiermee te occuperen, zou ik zeggen."

A. F. d. B.: „liever gewone punten."

G. A. H.: „Kaffers!"

H. A. E. d. V. t. N. C.: „Inmiddels verblijf ik met gevoelens van de meeste hoogachting,

....., Secretaris.

van Schouwenburg: 1e) ..... 2e) „Ave Maria!"

A. C. D. de G.: „Ik ben erover heen."

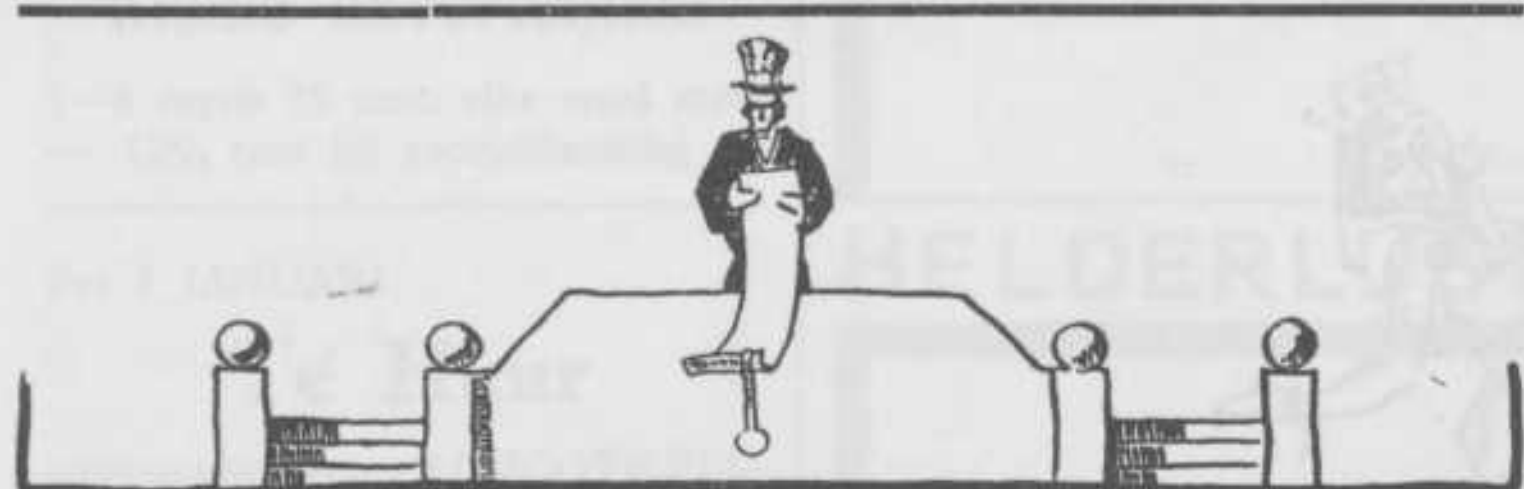
Student: „Mijn verhouding tot de vrouw? Ik weet niet hoe ik mij zou moeten gedragen. Gedragen? Oooh, oooh!"

E. R.: „Aarie".

Dit waren ze dan.

Desniettegenstaande heeft het ons zeer veel verdriet gedaan, dat er enkelen geweest zijn, die geen poging gedaan hebben zich te ontdoen van hun schil. Schaamte? Valsche schaamte? Of nonchalance? Wij durven het niet te zeggen. Hoe het zij, alle medewerkers brengen we hiermee onze hartelijke dank over.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Senaat ontving onderstaand schrijven en hoopt dat de vele Corpsleden, welke persoonlijk met wijlen Prof. T. K. L. Sluyterman in aanraking zijn geweest, deze laatste gelegenheid, hun hulde te bewijzen, niet zullen laten voorbijgaan:

Gevolg gevende aan den wensch van zeer velen, die behoefte gevoelen uiting te geven aan hun diepe genegenheid jegens wijlen Prof. T. K. L. Sluyterman, uit dankbaarheid voor hetgeen deze als Hoogleraar en als mensch voor de samenleving van professoren en studenten aan de Technische Hoogeschool heeft betekend, heeft zich een comité tot hulding van zijn nagedachtenis gevormd.

Dit comité stelt zich voor in samenwerking met alle vrienden en vereerders van Prof. Sluyterman, een gedenksteen en een portret aan de Technische Hoogeschool aan te bieden. Het portret is geschilderd door den kunstschilder C. J. Mension. De gedenkplaat hoopt het comité aan te kunnen brengen in het door Prof. Sluyterman ingerichte en beheerde „Huis Portugael” om zijn naam blijvend aan zijn gebouw en zijn werk te verbinden.

Het comité:

J. W. C. Boks.

M. C. Braat.

J. J. Brusse.

Prof. Ir. G. Diehl.

Prof. Ir. M. J. Granpré Molière.

Mej. J. B. Mouton.

J. de Ranitz.

Prof. Dr. F. E. C. Scheffer.

Ir. A. J. van der Steur.

De datum van de onthulling der gedenkplaat en van de aanbidding van het portret zal U nader bekend worden gemaakt. Het comité hoopt in dezen op Uw medewerking te mogen rekenen, en ziet gaarne Uw bijdrage gestort op gironummer 170540 van de Bouwkundige Afdeeling van het Civiel en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”, of per postwissel aan den penningmeester van het gezelschap: Oude Delft 4, Delft, voor 1 Januari 1932.

Geïnaugureerd tot lid van het D. S. C., de Heeren:

H. van Aalten, J. H. Birkhoff, R. F. van Deventer, J. J. van der Dussen, E. T. G. Elton, J. F. Heybrock, J. E. ten Hones, F. H. Janssen van Raay, Poey Keng Liem, P. van Rossen, A. H. Saltet, J. A. Visser, J. Wackie Eysten, E. J. Willems, J. H. Snellen van Vollenhoven.

Wederom lid geworden van het D. S. C. de Heer Ir. A. F. Kremer.

Bedankt als lid van het D. S. C. de Heer J. C. d'Arnaud Gerkens.

Verkiezing vanaf 1 December 1931 volgens Hoofdstuk VII, art. 1 van de Wet van het D. S. C. voor de Verificatie en Décharge Commissie.

Candidaten door den Senaat gesteld:

A. A. van Ammers.

W. H. van Marle.

E. A. Plate.

Voor de Commissie van Advies voor onderzoek van de finantieën van de ondervereenigingen.

Candidaten door den Senaat gesteld:

J. D. Ferman.

H. Goedkoop Hzn.

A. van Haagen.

Namens de Senaat,

H. A. E. DE VOS TOT NEDERVEEN CAPPEL,
Secretaris.

Uitslag van de Stemming ter verkiezing van een Commissaris van het Bestuur der Societeit Phoenix op Woensdag 25 November 1931.

Uitgebracht op den Heer J. K. Schouten 58 en op den Heer P. M. Waszink 105 stemmen, zoodat de heer Waszink verkozen is.

Namens de Stem en Schouwburgcommissie,
HADINEGORO, Secretaris.

Vox, 27 November.

Evert Cornelis †. Habent Sua Fata Libella is vervelend. Evenzoo getuigen de gedichten van een akelige mentaliteit, b.v.:

„Al mijn moeheid
zinkt in mij weg.”

wat beteekent dat? „De Schuiten” zeer onaangenaam om te lezen. „De avonturier” geeft stemming.

Vox, 4 December.

Inzendingen van eerstejaars. „Pyke Hoch”-recensie.

Virtus, 27 November.

Fritz Hirsch-operette. Een suikerzoete voorstelling. „De voddendraper van Parijs”: Goede belletrie. Verder nog Film-liga en weekverslag.

Virtus, 4 December.

Psychoanalyse: „En de leeuw dankte de muis, dat hij hem het leven gered had” (uit Folkertsma). Boekbespreking goed. Morning after. Film-liga en weekverslag.

P. C., 28 November.

Hoofdartikel met klachten over het juridisch onderwijs. Steeds maar weer „Arts en oorlog”. Verder nog een vervelend verhaal en een heel naar feuilleton. 't Gaat anders de goede richting uit.

P. C. 4 December.

Ontzettend slecht. 't Gaat een beetje de goede weg op.

VEREENIGINGEN

SOCIETEIT PHOENIX.

Het Bestuur der societeit „Phoenix” is als volgt samengesteld:

C. F. van den Berg, *President.*
H. J. van der Leeuw, *Secretaris.*
J. B. Asselbergs, *Thesaurier.*
J. Bosman, *Bibliothecaris.*
G. A. Heyning, *Commissaris v. h. Consumabel.*
M. H. Dubourcq, *Commissaris v. d. Inventaris.*
P. M. Waszink, *Archivaris, Vice-Secretaris.*

BIBLIOTHEEK.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCH.

Menno ter Braak — Hampton Court.
Maurice Roelants — Het Leven dat wij droomden.
E. du Perron — Een Voorbereiding.
Melis Stoke — Patria. (Kroniek van de Thuiskomst).
Theun de Vries — Rembrandt.
Goethe's Faust, opnieuw vertaald door Anthonie Donker.
J. C. Bloem — Media Vita. (Gedichten). Gedrukt in honderd vijf en zeventig exemplaren.

III. ENGELSCH.

Aldous Huxley — Music at Night.
D. H. Lawrence — The Virgin and the Gipsy.

IV. DUIITSCH.

Arthur Schnitzler — Flucht in die Finsternis.
Kurt Tucholsky — Mit 5 PS.

V. LETTERKUNDE EN KRITIEKEN.

Menno ter Braak — Man tegen Man.
M. Nijhoff — Gedachten op Dinsdag. I.
E. du Perron — Vriend of Vijand.
Urbain van Voorde — Modern, al te modern. Critiek der Vlaamsche Poëzie 1923—1930.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

H. C. A. Grolman — Nederlandsche Volksgebruiken. (Kalenderfeesten).
André Germain — Révolution Espagnole.
Général Mordacq — Le Ministère Clemenceau. Tom IV.
Claude Chauvière — Colette.
Axel Munthe — The Story of San Michele.
Dr. G. J. Renier — The English: are they human?

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

Mr. P. J. Troelstra — De wereldoorlog en de Sociaal Democratie.
 Graf Hermann Keyserling — Das Spektrum Europas.
 H. R. Knickerbocker — Der rote Handel lockt.

BROCHURES.

Ir. H. Hesselink — De Ingenieur als bedrijfsleider. (geschenk).
 D. J. Broekhuizen — Van 't Roomse Front geen nieuws!
 D. J. Broekhuizen — Misdadig Rooms Nederland in woord en beeld en sifjer, of na 25 jaar kindernetgeving, vervolg op „Van 't Roomse front geen nieuws!”

PERIODIEKEN.

Literatur der Weltrevolution. Nr. 1 Juni 1931.

DIETSCH STUDENTEN VERBOND.

Tweede Delta-Conferentie.

Utrecht 15—19 December 1931.

Zoals reeds werd gemeld, zal van 15—19 December a.s. te Utrecht worden gehouden de Tweede Delta-conferentie van het Dietsch Studenten Verbond. — Doel van deze conferenties is — wij herhalen dit — het bestudeeren van de vraagstukken aangaande de bevolking van het gebied van Schelde-, Maas- en Rijndelta en hare beschaving, daarbij uitgaande van de natuurlijke eenheid — de volkseenheid, zooals die op de eerste conferentie door feiten werd aangetoond — met terzijdestelling van alles, wat de wetenschappelijke bestudeering van deze problemen zou kunnen belemmeren. — Bovendien wordt getracht allen, die op eenigerlei wijze zich bezig houden met vraagstukken op dit gebied bijeen te brengen om de gecoördineerde samenwerking te helpen bevorderen.

Het onderwerp van deze tweede conferentie is: „De Bevolking der Nederlanden deel II. Ontstaan van de wezensopbouw van het Nederlandsch beschavingsbezit.”

Het programma, dat aansluit op het op de eerste conferentie behandelde (ontstaan van het Delta-gebied en vestiging van de oudste bevolkingen) luidt als volgt:

Lijnen voor een sociografie der Nederlanden, Drs. S. J. Hofstra (Amsterdam).

Ontwikkeling en opbouw van onze Volkshuishouding, Prof. Dr. Z. W. Sneller (Rotterdam).

De aardrijkskundige bepaling van het Nederlandsch economisch bestel, Drs. W. Goedhuys (Amsterdam).

De staatkundige geschiedenis van het Delta-gebied tot het uiteenvallen van den Boergondschen staat, Dr. R. v. Roosbroeck (Antwerpen).

De beeldende kunst der Nederlanden, Prof. Dr. W. Vogelsang (Utrecht).

Heeft er een Oud-Nederlandsche Letterkunde bestaan? Dr. D. A. Stracke (Antwerpen).

De eenheid in de Dietsche Letterkunde, Dr. H. W. E. Moller (Tilburg).

Het inheemsche karakter van de Letterkunde van 1880—1930, Dr. P. H. Ritter Jr. (Utrecht).

De wording van het Algemeen Beschaafd uit de dialecten, Prof. Dr. L. Grootaers (Leuven).

Lijnen in de Nederlandsche cultuurontwikkeling, Prof. Dr. J. de Vries (Leiden).

FILMLIGA.

Het Bestuur van „Vrije Studie” heeft het voornemen ook dit jaar wederom filmvoorstellingen te organiseeren van de belangrijkste uitingen op het gebied der avant-garde films, waartoe wederom „de Filmliga”, als ondervereeniging van „Vrije Studie” en bijzondere afdeling der Nederlandsche Filmliga, zal worden opgericht.

Dit zal echter in verband met de hogere kosten voor zaal- en filmhuur, zulks speciaal in verband met het vertoonen van sprekende films, financieel slechts mogelijk zijn bij een groote belangstelling der leden. Iedereen wordt dan ook *dringend* verzocht zoo spoedig mogelijk te willen teekenen op de voorloopige lijst op de lessenaar. De contributie is voorloopig begroot op f 3.— voor een serie van 4 voorstellingen, welk bedrag echter slechts bij een *groot aantal* leden gehandhaafd zal kunnen blijven.

Het Bestuur vestigt er de aandacht op dat de programma's dit jaar zeer belangwekkend beloven te worden en voor het grootste gedeelte *niet* in gewone bioscopen te zien zullen zijn.

HOCKEY.

D. S. H. C.—Victoria II 3—0.

Lang hebben wij gezwegen. Overwinningen en nederlagen zijn ons deel geweest. Steeds was het wachten op het groote oogenblik, dat ons zou doen zien, hoe de sportieve geest van de ouderdom zich niet alleen na de wedstrijd kan manifesteren, maar ook de duidelijkste bewijzen op het groene veld zou leveren.

Dit nu is de D.S.H.C. deze Zaterdag overkomen!! Nadat de tien door in den afgelopen nacht beleefde genietingen niet in het minst vermoeide spelers zich slechts even over tijd hadden opgesteld, bleek overtuigend het overwicht op het Victoria-elftal.

Nadat wij aan de glibberige doch effen vlakke gewend waren, zorgde v. Doorninck er voor dat de rust met 1—0 voor ons inging. Onmiddellijk na het kopje thee kwam het lang verwachte moment. Onze nestor H. Hissink Pzn. scoorde na eenig aarzelen van de Victoria-keeper op sublime wijze!! Een luid hoera en een blijde hulde aan dezen gulden ouden dag is hier wel op zijn plaats.

Dat v. d. Kloes in de laatste seconde ons derde doelpunt produceerde, lag in de lijn van ons spel en natuurlijk ook in dat van onze sportieve tegenstanders.

Alkmaar—D. S. H. C. 3—1.

In de noordelijke klei, waarin de voetsporen van Sarrasani's olifanten waren blijven staan, hebben we een gezellige scheldwedstrijd gespeeld, onder een leiding die, dank zij voorlichting van onze spelers, eenige juiste beslissingen gaf, wat niet wegneemt, dat we een verdiende nederlaag leden (te beschouwen als een reactie op de Vrijdag en de Zaterdag).

Na afloop van de wedstrijd in de wachtkamer te Alkmaar, kwam het tiental, dat tot een negental was geslonken, pas op dreef.

De feestelijke uitreiking van den 82sten Almanak zal Vrijdag 18 December plaats vinden.

18 uur. Bloemkoolrede.

24 uur. Rede van den President van de Almanak-redactie.

0.30 uur. Kerstrede met surprises. *)

*) Voor het feestelijk karakter dezer avond heeft de redactie vele bekende persoonlijkheden genoodigd.

Quelques découvertes que l'on ait faites dans le pays de l'amour-propre, il y reste encore bien des terres inconnues.

van 1879

Dit schreef de La Rochefoucauld in de 17de eeuw, nog onbewust welk een schoone triomf de eigenliefde eens zou vieren in de levensverzekering.
 Want het is wel gebleken, dat de levensverzekering, in het bijzonder in een coöperatief lichaam, kon worden tot een verheven maatschappelijk verschijnsel.
 De deelnemers van OLVEH verzorgen de belangen van zichzelf, van hun gezin en tegelijkertijd die van hun mededeelnemers.
 Het is egoïsme op wetenschappelijken grondslag tot altruïsme verheven.

OLVEH

AMALIASTRAAT 11 - DEN HAAG

BIJKANTOOR TE ROTTERDAM: MAURITSWEG 18

François VII, duc de La Rochefoucauld, 1613-1680), man van de wereld, denker en schrijver. Vooral bekend door zijn „Maximes”.

Spekslagerij
 Oude Kerkstraat 9
 Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
 TER STEDE.

Aanbevelend,
 A. M. STEIJGER.

Delftsche Fotohandel
 CORPSLEVERANCIER

Fred. Alex Albers - Peperstraat 15

Groote sorteering CAMERA'S
 — tegen laagste prijzen —
 Ontwikkelen en afdrukken
 — tegen billijk tarief —

Vakkundige behandeling

G. DE BRUIJN
 KAPPER D.S.C.

Dames- en Heerenkapper

OUDE DELFT 74
 TELEFOON 641

ARTISTIEKE
 BLOEMBINDERIJ

„FLORAL ART”

FIRMA
GEBR. VANDER VALK

HOUTTUINEN 18-24a - DELFT
 TELEF. 980 - POSTGIRO 121830

ALPINA HORLOGES
 UITSLUITEND BETERE
UURWERKEN
 BIJ
Fa. van der SCHOOT
 HIPPOLYTUSBUURT 13 — TELEFOON No. 599
 EERSTE KLAS REPARATIE INRICHTING

Chemicalien. Verpakte geneesmiddelen.
 Verbandstoffen. Ziekenverplegings- en
 Toiletartikelen. Eau de Cologne.

Drogisterij „DE VIJZEL”
Markt 10 B. F. VAN MIERLO

Sigarenmagazijn 't Prinsenhof
 Oude Delft 105
 TELEFOON No. 585

GERENOMMEERDE
 SIGAREN EN
 SIGARETTEN
 - MERKEN -
 GEIMPORTEERDE
 SIGARETTEN

Het Adres
 voor import sigaren
Henry Clay - Bock

RUYS & CO.

Expeditieus
 Spoorbiljetten
 naar alle landen

Indië- Passages
 Assurantien

OUDE DELFT 229/31
 TELEF. 1641

RIEMEN, PORTEMONNAIE'S, KOFFERS
 HONDENMANDEN,
 -LIJNEN, -BANDEN
 ENZ.

SCHOENREPARATIE
 1.90-1.30 1 DAG KLAAR

A.P. HAVENAAR BRAB. TURFMARKT 61 - DELFT

HORAX
 DIVERSE BUREAU-, SCHEMER- EN
 TEEKENTAFELLAMPEN

AANBEVELEND,
J. V. BERGMAN
 HIPPOLYTUSBUURT 22 - TELEFOON 662

 Hofleverancier

N.V. Stoomblekerij en
 Chemische Wasscherij

„Ozon”, Voorburg
 Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
 Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
 soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
 verkrijgbaar.

FORMA NATURA

SCHOENEN op wetenschappelijke
 grondslag vervaardigd door de voet-
 kundige A. Bloemendal

Verkrijgbaar bij:
TH. H. KLOOSTERMAN
 HIPPOLYTUSBUURT 26 — DELFT

Binnenkort zijn ook de nieuwe modellen verkrijgbaar
 Het nieuwe modellenboekje is gratis te verkrijgen

NAAMLooZE
 VENNOOTSCHAP
D.R.U.K.K.E.R.U.
W.D. MEINEMA

HIPPOLYTUSBUURT 6
DELFT

TECHN. HOOGESCHOOL

Overeenkomstig art. 28 van het Reglement voor de Technische Hoogeschool, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 Juni 1905, Stbl. No. 215, zal de Kerstvacantie dit jaar aanvangen na afloop der namiddaglessen op Vrijdag 18 December a.s. De lessen zullen op Maandag 4 Januari 1932 worden hervat.

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Aart Hendrik Willem Hacke, Electro-technisch Ingenieur, op Woensdag den 16den December 1931, des namiddags van vier tot vijf uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. dr. J. A. Veraart.

De titel van het proefschrift is: „De sociaal-economische betekenis der arbeidswet.”

H. TER MEULEN, *Rector Magnificus.*

Prof. Ir. H. Hesselink maakt bekend, dat het schriftelijk tentamen spinnen en weven voor W3 en Technologen zal plaats hebben op Zaterdag 16 Januari 1932, van 10 tot 12 uur. Studenten, die aan dit tentamen wenschen deel te nemen moeten zich vóór 9 Januari 1932 opgeven bij den assistent.

Prof. dr. J. M. Burgers maakt bekend, dat zijn college op 8 December van 11—12 vervalt. Hiervoor in de plaats zal op Dinsdag 15 December van 9—10 uur een extra 5e jaars college worden gegeven in zaal 135.

Prof. ir. P. D. C. Kley maakt bekend, dat hij wegens ongesteldheid, tot nadere aankondiging verhinderd is college te geven.

Prof. dr. J. G. C. Volmer maakt bekend, dat hij zijn colleges na de Kerstvacantie zal aanvangen op Woensdag 13 Jan. 1932.

Prof. dr. J. H. Valckenier Kips maakt bekend, dat hij zijn colleges na de Kerstvacantie zal aanvangen op Dinsdag 12 Januari 1932.

Prof. dr. F. E. C. Scheffer maakt bekend, dat hij verhinderd is college te geven van 7 tot en met 12 December 1931.

Prof. dr. J. G. C. Volmer maakt bekend, dat hij verhinderd is op Zaterdag 12 December 1931 college te geven.

College Prof. Sleswijk bijzondere onderwerpen. Maandag 14 December 1—2: Over elektrische ongevallen en de eerste hulp daarbij.

Prof. dr. ir. D. F. Slothouwer maakt bekend, dat hij zijn colleges en oefeningen heeft hervat op Maandag 30 Nov. 1931.

Mej. Mouton maakt bekend, dat zij vanaf heden weder assistentie zal verlenen bij de oefeningen Decoratieve Kunst.

Na de Kerstvacantie zal in het laboratorium voor Papier- en textielonderzoek een cursus worden gegeven in: Textielonderzoek, voor 3e en hogere jaars studenten.

Duur van den cursus 6 weken, tweemaal per week een namiddag. Zij, die aan dezen cursus wenschen deel te nemen, worden verzocht zich op te geven in het laboratorium vóór 16 December a.s.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Civiel Ingenieur: N. T. Lambrechtsen.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Bouwkundig Ingenieur: H. J. Geijl.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electro-technisch Ingenieur: W. J. L. Dalmijn, P. A. van Staden ten Brink.

Er wordt uit de Bibliotheek vermist: Morris (E. P.), *The for and aft Rig in America.* New York 1927.

Degene, die dit boek heeft meegenomen, zonder een uitleenbon te teekenen, wordt verzocht zich ten spoedigste hiertoe bij het uitleenbureau aan te melden.

VAKVEREENIGINGEN.

TECHNOLOGISCH GEZELSCHAP.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

P. de Kok,	<i>President.</i>
A. L. Soesman,	<i>Secretaris.</i>
Mej. M. S. Milborn,	<i>Penningmeesteresse.</i>
J. Over,	<i>Excursieleider.</i>
P. C. Kruyff,	<i>Commissaris.</i>

Leeghwater.

Bij voldoende deelname excursie naar Duitsland. Voorloopig programma:

Zondag 13 December: Vertrek naar Frankfort.

Maandag 14 December: Bezoek aan Collet und Engelhard Offenbach, Frankfurter Maschinenbau.

Dinsdag 15 December: Opelwerke, Rüsselsheim. Vertrek naar Keulen.

Woensdag 16 December: Humboldt Deutz Motorenfabriek. Een bruinkool-centrale.

Donderdag 17 December: Press- und Walzwerk Akt. Ges. in Reisholz. Vertrek naar Holland.

Kosten ongeveer f 40.—. Voorloopige intekenlijst bij Van de Vaart.

Practische Studie.

Donderdag 17 December, gebouw voor Decoratieve kunst. Ir. A. J. van der Steur zal een lezing houden over moderne museumverlichting. Aanvang der lezing te 20 uur.

REPETITOREN

ELECTROTECHNIEK bij Ir. Ch. L. van Weynsbergen assistent T.H., Choorstraat 49.

ENGLISH CONVERSATIONAL LESSONS f. 1.— per hour by Mr. William W. Davidson, van Leeuwenhoeksingel 27 — Delft.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mandersloot, Gevers Deynootweg 135, Scheveningen, Telefoon 555892.

STENOGRAFIE NEDERLANDSCH, MODERNE EN KLASSIEKE TALEN, MACHINESCHRIJVEN bij A. van Oel, Hugo de Grootstraat 65, Delft.

THEORETISCHE ELECTRICITEITSLEER, NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA (de Natuurkunde, indien gewenscht, met proeven) bij Dr. U. Ph. Lely, Leeraar Natuurkunde, van Blankenburgstr. 17, den Haag, Tel. 335740.

TOEGEPASTE MECHANICA, MECHANICA VAN GROND VOOR C. EN B. bij Ir. F. A. Marinkelle, Ass. T.H. Nieuwe Plantage 10, Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag, tel. 775264. (Van station H.S.M. te bereiken met buslijn R.)

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, ALG. en BIZ. NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA, KL. VIERKANTEN, HYDRAULICA, MECHANICA, BOUWKUNDE, THEORIE van MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, ELECTROTECHNIEK bij O. Donker, Nieuwelaan 40, Delft

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE, NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA, THEORETISCHE MECHANICA EN KINEMATICA bij Ir. J. Kropveld, w. i. en cand. wis- en natuurk., de Vliegerstraat 32b, Rotterdam.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE, THEORETISCHE MECHANICA en KINEMATICA bij Dr. M. Scheffer, redacteur van de rubriek Vraagstukken en Oplossingen in „Christiaan Huygens”, Thomsonlaan 245, Den Haag, Telefoon 332775.

HEERENCONCERT 1931.

Muziekbeoefenende Corpsleden, gij begint een grove fout: gij begaaft U naar Uw vriend, die goed piano heette te spelen; gij troft hem aan zijn instrument bij een Gigue van Bach; U ziende, verwelkomde hij U met de volgende zucht: „Heerlijk is dit; ik speel alleen nog maar Bach!” Gij luisterdet eene wijle en werd het met Uw vriend eens: „Ja, alleen Bach kon componeeren!” Zoo besloot gij met Uw vriend op het heerenconcert een Suite van Bach voor viool en piano te spelen . . . En gij, die zelf graag piano speelt, gingt op aanraden van een kennis naar de kleine zaal van Diligentia, waar deze of gene wonderpianist een Chopin-avond zou geven; geheel begrijpelijk toogt gij in een gelukzalige waas van lyriek huiswaarts, tot U zelve zeggende: „Alleen Chopin, dié verstond de kunst van klaviermuziek schrijven!” met het gevolg, dat gij U nu aan het instudeeren zettet van een Grande Valse Brilliante . . . Zodoende kregen wij immers niet anders dan alleen enkele van de allerbekendste standaardwerken te hooren, wat in het geheel niet de bedoeling is van het heerenconcert.

Gelukkig waren er uitzonderingen, zooals de Fantasiestücke van Schumann, de Polichinelle van Rachmaninoff e. a. Welnu; gaat eens wat vaker naar Diligentia, en vooral naar concerten van verschillende aard; speelt eens zoo goed en kwaad als het gaat een album door van verschillende klassieke of moderne werken of luistert naar een willekeurig goed radio-programma en doet dan Uw keuze.

Op het Heerenconcert neemt gij Uw instrument ter hand met een welwillend gebaar, waarmee gij zeggen wilt: „Nu zal ik U eens iets heerlijks laten hooren, een stukje muziek, waarvan ik de partituur heb gevonden tusschen muziekpaperassen op mijn grootvaders zolder!”

De avond werd geopend door den heer Bornhaupt, die o. a. op de treurige afwezigheid wees van alle eerstejaars; dat er later een kleine horde binnendrentelde, zegt niets: zij waren zoo juist geïnaugureerd en dus „tòch al” op de societeit. Nummer één van het programma was een prachtige inleiding voor dit concert in 't bijzonder:

Het „vioolconcert in a-moll van Bach,” gespeeld door de heeren De Roos en Lindo (piano). Het eerste deel werd beheerscht enthousiast door den heer De Roos gespeeld; in het presto ging veel van de levendige schoonheid door een gedwongen kalmte verloren, een tè strak spel met wat gekras en enkele détonaties. Het accompagnement was geduldig correct.

„Sonate No. 1” van Händel bleef in de stijl, gespeeld door den heer De Visser (fluit), die het er vooral op toelagde ook door zijn rythmische bewegingen ons de schoonheid te doen meevoelen, en den heer Lindo (piano).

Voorts is het een prachtig idee van den heer Lammers geweest om ons „Drei Fantasiestücke” van Schumann voor te spelen; het is te betreuren, dat hij wat laat op dit idee gekomen is, waardoor zijn spel wat stuntelig was, om Schumann's alhoewel ouderwetsche, doch mooie „Kasperle”-romantiek te laten uitkomen.

Een prachtig stuk zeer oude muziek, een „Aria” van Tenalla, speelden de heeren Vorster (violoncel) en Van Hasselt (piano). Vooral de eerste wist met een mooie, eenvoudige streek (naar ik meen, niet gemakkelijk op een cello te bereiken) dit werk tot zijn recht te doen komen.

Na de pauze speelde de heer Scheffer de „Polonaise in cis-moll” van Chopin en „Polichinelle” van Rachmaninoff. Beide stukken werden van te voren met technische bekwaamheid geanalyseerd; een beetje tè veel is dit gebleken in Chopin.

Het einde was als het begin: Dubbelconcert van Bach: „Ernst,” schoonheid, toewijding was het spel van de heeren v. Heeckeren en Henkes; de verdeeling van toonsterkte der twee violen was soms niet geheel juist.

Einde officieel, begin officieus programma. Allerlei heeren, niet geheel zeker van hun zaak, komen naar voren, zoodat een verrassing niet uitgesloten was. Tot die surprises behoorde zeer zeker het trio van Haydn in C-dur, gespeeld door de heeren Henkes, Vorster en Lammers, dat een maar al te schaarsche toehoorderschaar in een aandoenlijke ruststemming bracht, verder een „Légende” van Winyawski, gespeeld door den

BOEKBESPREKING

DE STILLE PLANTAGE,

door ALBERT HELMAN.

Helaas zijn er weinig slaven meer op de wereld, nog minder worden er doodgeranseld, maar idealen kunnen nog genoeg gebroken worden, want de barmhartige vindt genoeg menschen die lijden, anders misschien dan de pijn, die een striemende slag u schenkt, maar daarom niet minder hevig. De Geluksstaat is nog niet geboren.

Hoe Helman de idealen van de arme Franschman Raoul ten gronde richt, komt u als een verschrikkings-droom voor. Zooals het ongeluk over hem komt, langzaam en dreigend en dan ineens losbarstend in al zijn hevigheid, dan worden de woorden van die blanke plantage-opzichter, Willem Das, waar, die hem spottend lang te voren zei: „Zalig is hij, die zijn slaven niet spaart.”

Schoon is zoo het gegeven van dit boek, een idealist tusschen slaven in het oerwoud.

De arme Raoul, die hierheen is getrokken met zijn jonge vrouw Josephine en zijn twee schoonzusjes Agnes en Cécile, om hier het geluk te vinden. Liefde en Rechtschapenheid, de goede Christelijke beginselen, die zij niet vonden tusschen de enge grenzen in Frankrijk, noch in het geldschrapende Holland. Maar daar onder de tropenzon is de vruchtbaarheid der aarde te intens en verzengender dan de zon branden de harts-tochten, de driften van de mensch zijn er nog primitief en dierlijk, het oerwoud herbergt zoo een wreede God.

Verbijsterend komt dit alles over u, wanneer de blanke opzichter dronken en in dolle woede, een door hem zwangere negerin doodtrapt; zijn eigen leven was te vergeefs geweest en het gezicht van de negerin herinnert hem aan dat van het Fransche meisje, Agnès, dat hij eens bedwelmd door de beklemming van het oerwoud, had willen verkrachten.

Wild leeft hij daar in de donkere wouden, die met geheimzinnige dieren bevolkt zijn. Waar 's nachts de roepstem van apen weerklinkt, die langs de lange lianen klauteren, en de slang schuifelt in de varens, de tijgers met gloeiende oogen rondsluipen, spiedend naar prooi.

Daar leeft hij temidden der natuur van de donkere wouden, de winden, de wateren, de dieren: de insecten, die steeds maar sjiipen, tot gekwordens toe.

Dan ineens staat daar de slaaf Isidore, groot en zwart en dreigend. De opzichter moet sterven, maar de slaaf sterft ook en met hen sterft de hoop op een gelukstaat, want ongeluk na ongeluk wil elk leven nu vernietigen.

Het is vooral die passage, waar Willem Das de negerin doodtrapt en de slaaf de opzichter vermoordt, dat de schrijver in een prachtige taal zijn meesterschap toont. De zinnen hebben hun dichtelijkheid verloren en zijn krachtig gebouwd, wij vinden hier eindelijk een stijl, die wij maar al te veel in de moderne Nederlandsche romans missen.

Het is helaas jammer, dat de laatste pagina's van dit voortreffelijke boek zoo slecht zijn, er spreekt een vervelende burgerlijkheid uit. Zijn het deze regelen, die de heer Elias in de Groene Amsterdammer doen beweren, dat dit boek zoo specifiek Katholiek is?

H. P.

heer Bornhaupt, die hiermee een staaltje gaf van ware „Geigersupremität”!

De vleugel moest telkens en telkens weer zich gewillig de vingers van drie verschillende heeren laten welgevallen, die er Chopin wilden uithalen; één étude door den heer Lammers en een Nocturne en Mazurka (de laatste te geaffecteerd gespeeld) door den heer Scheffer, waren zeker goed. Een andere minder goedige vleugel had zeker zijn klep laten vallen, dan ware dit heerenconcert niet geheel als een nachtkars uitgegaan.

Ondanks de vele tekortkomingen past een woord van erkentelijkheid aan de leden, die zich zooveel moeite getroost hebben. Moge het volgend jaar de toehoordersschaar groter zijn.

E. A. K.

REISINDRUKKEN

SCHETSEN UIT PARIJS.

(Ooergenomen uit de Nieuwe Hengelosche Courant)

IV.

De koloniale kermis!

Ge kunt er speenvarkens en Algerijnsche mocca krijgen, voor uw zontje een tropenhelm en voor 't zusje alle soorten van Oostersche poppen.

Dan gaat ge een glas limonade drinken bij de muziek van een negerband, of een glas melk bij tam-tam-gedans, en een cider (echte Bretonsche) bij Jean Damoy.

Ondertusschen eet ge — ge eet van alles en ge eet overal — tusschen de boomen en tusschen de kermis.

Maar tenslotte zijt ge hier gekomen om de tentoonstelling te bekijken en gaarne geef ik toe, dat men hier niet bij mensch, drank en eetwaren moet blijven staan, want er is veel meer te zien.

Er is hier een echte dierentuin! Met leeuwen, flamingo's, secretarisvogels en apen.

Maar dan is er ook nog het Angkor Vat. Een waarlijk grootsche herschepping van den tempel in Indo-China. Klopt ge tegen zijn muren, dan krijgt ge een hol antwoord terug, want al deze massa voor u is van gips, maar gij zoudt met me zweren, dat deze grauwe tempel zuiver uit steen is opgetrokken.

En zeker zult u onder den indruk komen van het somberdreigende bouwwerk.

Inwendig is de tempel heel modern en practisch ingericht, zoodat elk voorwerp overzichtelijk en goed uitkomt.

Modern is ook de menschenmenigte, die zich naar binnen perst. Tenminste, op drukke dagen gaan er drommen over de groote trap, die naar den ingang leidt.

Wanneer u zich tusschen de menigte bevindt en de zon brandt en gij transpireert, of er mag een druilerige regen vallen, dan ergert ge u. Ergeren kunt u zich ook in het gebouw zelf, waar ieder voor en achter langs u schuifelt en den lust ontnemt lang naar een beeld, een schilderij of iets anders te kijken.

Toch is er veel schoons en belangrijks te zien, hoewel ge niet veel wijzer wordt over de volken uit het verre Oosten. Dat kan trouwens moeilijk in één middag!

Wat kan ik U van het Nederlandsche paviljoen vertellen? Een paar dagen voor zijn heropening vertrok ik, want het geld was op.

Maar wat ik wel, behalve een rijsttafel, van Nederlandsch-Indië aanschouwde, dat waren die onvergetelijke Balineesche dansen.

Een droom lijkt deze wereld van groen-gouden goden en gedochten, koningen, danseressen, minnaars en spelers. — Zang, dans, muziek en kleur! Oh! zang vooral. Stemmen, die Uw ziel vaneen doen rijten, mag het dan het geweeklaag van het onderworpen opstandige meisje of van 't woedende woord van den boozen vader zijn. En heel ver in een verscholen hoekje neuriet een godheid mee, nauwelijks kunt ge de stem van mensch en instrument onderscheiden; zoo is hier de harmonie volkomen.

En behalve het luchtige spel tusschen dochters, minnaars en booze vaders, wordt hier de strijd tusschen goed en kwaad, duivels en goden gestreden.

Maar soms speelt heel alleen de gamelang een vreemde melodie, die ons Westerlingen zoo ver ligt en goed begrijpen doen we de handeling van het spel ook niet altijd. Maar zelden vergeet ge zoo uw omgeving — buiten daar davert de kermis — ge vergeet plaats en menschen, want de schoonheid van deze dansen is groot . . .

Het is een soort zinsbegoocheling deze danstent te verlaten en weer in de stroomende massa en stroomenden regen terug te keeren. Want het regent groote dikke droppels. De paadjes zijn nu rivieren en wij sjokken voort in plas en modder. Maar vroolijk schijnen de lantaarns. Uit groote papyruskelken vloeit porselein-licht, of er zijn groote witte schilden, die het licht van een lamp in hun middelpunt breed en ver terug kaatsen. Vroolijk zijn ook de verlichte fonteinen; trouwens verlichte fonteinen hooren bij elke tentoonstelling, maar hier spuit het water wel heel hoog, en 't valt als klaterend diamant naar beneden. Maar de gekleurde watervallen en waterbruggen zijn vreeselijk leelijk en hoogstens goed voor prentbriefkaart-verkooopers.

Wij slenteren verder en zien gebouwen in 't volle licht gezet en boulevards omrand met gekleurde zuilen, en zien weer lantaarns, maar 't schoonst van al ligt daar het Angkor Vat, wazig groen beschenen. Het is alsof het gebouw oneindig ver weg is, als een visioen, zooals we in onze kinderjaren van het verre Oosten droomden.

DELFTSCHE SCHOUW

Galestin-product,
Grandioos gelukt.
Installatie Raad van Tien,
Gaf een grootsche daad te zien.
Duizend kaarsen in het rond,
Vreugdevuren op den grond,
deden aan het Corps de kond-
schap van frisch leven,
dat 't eerste jaar zal geven:
rimboes door te zoeken,
met Trader Horn Broeke.

Is de Sint soms niet genoeg,
ook nog meisjes op de kroeg,
smullen van S. P. banket,
daarna aan het werk gezet.
Paardrijden altijd pret-
tig. Maar ons interesseert 't meest:
waar is Krokot die tijd geweest?

Feest van Dispuut,
Pro Juventute.
Na het nette deel van 't feest,
spreekt vanzelf, kwam een beest.
Onze Dirk, kermisklant,
Viel al dad'lijk door de mand:
Neerlands groote intellect,
werd weer gruwelijk uitgebeekt.
Der Bestuurders laatste hoop,
onderging de doop.

In een groen-groen knolle-knolle land,
liep eens Schouten heel parmant.
Toen kwam een kleine rooie man,
die heeft hem weggeschoten.
Dat heeft ons zeer verdrotten.

Lang gewacht en stil gezwezen,
Heeft een zévendejaars een baan gekregen.
Deez' bejaarde president,
(Addicks heet de vlugge vent),
Zal Rugby nieuwen bloei bezorgen.
Zoo niet vandaag dan wel morgen.

Alpenclub met vele leden,
gaat in sleden.
Worden kleine dwergen,
in de hooge bergen.
Iman is een leider vlug,
komt nog eens zoo bruin terug.

Niemand had het ooit geloofd.
Wie zich als hockeyer uitslooft,
Moeizaam strompelt over 't veld,
De zeldzaam malsche buik zoo kwelt;
Die 't parelende zweet
Nog slechts bij de liter meet.
't Is

His,
Voorbeeld voor de jonge blagen.
Nooit vertwijf'len, nooit versagen,
Wordt ge door drank en vet belaagd:
Ziet hoe die spoken hij verjaagt.
Daarbij nog goals maakt van geweld.
Hoed af voor His, de hockeyheld.

Bruggen en lichten,
Burger-gezichten.
Tegen donker zwerk:
Nieuwe Kerk.
Eenige Professoren
Is de jury beschoren.

„Kindermoordenaartje”.
Giglend modeschaartje.
Knappe Hans
Kreeg een kans.
Genoeg:
Hans-Paul op de kroeg.

Firma
J. Naaktgeboren & Zoon

Telef. 291 - Giro 48742
NIEUWE PLANTAGE 122a

♦♦
AANNEMERS VAN
TIMMER-, METSEL-
EN BETONWERKEN

Onderhoud van huizen enz.

DE NIEUWE UITGAVE
(gecyclostyleerd) van

**REPETITIE DICTAAT
BESCHRIJVENDE MEETKUNDE**

door IR. W. J. VOLLEWENS C.I.

verschijnt dezer dagen.

Tegen toezending van f 3.— op postgiro 9852 aan den schrijver, Hoornbruglaan 84, Rijswijk Z.H. wordt het direct na verschijnen franco toegezonden.

UW ADRES VOOR MELK EN
ZUIVELPRODUCTEN
IS BIJ

A. HARTEVELT
SIMONSTRAAT 49 DELFT TEL. 1655

Onderget. wil met
deze aan zijn geachte
Cliënteleden melden, dat
vanaf 1 Dec. 1.1. zijn
Meubelmakerij,
Stoffeerdery en
woonhuis verplaatst
zijn naar:

van **Bossestraat 45**

Telef.: 1061
Giro: 148427

Beleefd aanbevelend,
F. M. D. v. d. Gaag,
Meubelmaker
D.S.S. Phoenix

Firma **A. BERDING**

PEPERSTRAAT 5 TELEFOON 623

Dames-ondergoederen
Kousen - Handschoenen
Zakdoekjes

Nieuwe Collectie: **HAPPY-COATS**

F. A. D. MEIJER
MAGAZIJNDE

BAZAR

VOLDERS ^{GR} 3-4

TEL: 2

87

COMPOSITE
MEUBILERING

BEZOEKT
ONZE
TOONKAMERS

OUDE DELFT 128^A
TELEFOON 1555

GEOPEND IEDEREN
DAG VAN 2-8 UUR
's ZATERDAGS 10 UUR

C. W. van der Snel

TELEFOON 65
POSTREKENING 44178
KOORNMARKT 68
DELFT

Vleeschhouwerij

1^e KWALITEIT
Rund-, Kalfs-, Varkens-
en Lamsvleesch

**JU JITSU?
TOEPOEL.**

DEN HAAG.

165/67 JOH. CAMPHUYSSTRAAT.

N. VENEMA - DEN HAAG

HEEREN- EN DAMESKLEERMAKER - BONTWERKER

ANNA PAULOWNASTRAAT 19 - TELEF. 113126

SPECIAAL ENGELSCHES STOFFEN

Als de winter
komt.....

toon
de

**Moccasin
SHOES**

eerst wat ze waard zijn

Uiterst sierlijk
Buitengewone pasvorm
en toch ijzersterk en waterdicht

HOUTEPIN'S SCHOENHANDEL

HIPPOLYTUSBUURT 29A - TELEF. 1404

Overhemden, Dassen,
Hoeden, Pullovers
Handschoenen

J. J. G. CNOOPS
OUDE DELFT 218

Heerenkleeding
naar maat

DRANKLIEDEREN DOOR BONG TANG HOY

I.

Verhaal in twee gedeelten.

A.

Duister woud. Nacht.
 Kleine paddestoelen tusschen boomen.
 Vocht.
 En mist.
 Daar zwierven kleine geluiden in.
 Waarom?
 Ach nee!
 Ekster! Gij, die in de boomen zit en spiedt naar prooi. Gij vliegt weg, als een vos komt, en U aankijkt.
 Gij kunt vliegen, ekster.
 Mos is overal.
 Het zuigt de boomen uit.
 Maar zij groeien rustig door, de boomen.
 Zeepbel.
 Een klein kind hoeft U slechts te beroeren, en gij zijt vervlogen.
 Uw inhoud?
 Feeën zwierven, met kaarslantarens in de geheven hand, door het woud.
 Ik weende om Uw sprookje . . . .
 Licht en luchtig danstet Gij, over de paddestoelen, met Uw gazen kleeren.
 Gij feeën . . . .

B.

Petten hommelande menschenzeeën gingen in zwermen.
 Gedreven door agenten.
 Bloed en botten vlogen rond.
 Gillend vielen zij ter aarde.
 Hun kleeren . . . .
 Neen, hun lijven, gereten.
 Hun . . . .
 Hartstocht geboren uit hebzucht.
 Uit ijdele waan.
 Pf! Gij menschen.
 Gij aanbidt het . . . .
 Somber klieven roode zwaarden in hoofden, spuitend van bloed.
 Gierend vliegen menschen ter aarde.
 Bah! Verdedigen U goed!
 Jammer.
 Eens zal het komen, dat zonnen rijzen.
 Inplaats van dien eenen.
 Pasj!!
 Hij vliegt uit elkander.
 Zoo kan het.
 Zoo gaat het.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

DE RING.

De pakhuizen van de stad zijn hoog.
 Zoo hoog, dat de zon, die op deze koude Novembermorgen langzaam naar zijn hoogtepunt schuift, niet in staat is met haar stralen door te dringen tot op de bodem van de nauwe steeg, die tusschen hen doorloopt.
 Het is daar beneden kil en vochtig. Grote waterplassen bedekken de straat, die uit onregelmatige klinkerkeien bestaat, en al gedurende jaren niet meer onderhouden wordt.
 Waarvoor is het ook nodig? De meeste achteruitgangen van de pakhuizen zijn dichtgespijkerd en slechts enkele vuile kinderen verbergen zich in de donkere hoeken.
 Ongeveer in het midden van deze steeg heeft de goudsmid Sesano zijn werkplaats. Daar heeft hij zich gezet bij het schijnsel van een enkele lamp en behendig drijft hij met een hamertje

het goud tot een plat staafje, dat zich langzaam ombuigt en vervormt tot een ring.

Het geklik op het blanke metaal klinkt vrolijk, het klinkt den ouden man als een lied in de ooren, een lied dat hij al jaren kent, even als het nasale geluid van de juwelier Rokowitch die hem alle ringen voor een schijntje afperst. Nu nog wat schuren met amaril en een lapje met olie na. „Mooi ben je ringetje! heel mooi! Zelfs mijnheer Rokowitch zal je bewonderen en veel geld voor je geven.”

Zijn oude oogen knippenen tevreden tegen het licht.

„Dit keer zul je niet alleen de winst opstrijken, schoft, fluistert hij voor zich uit.

Je bent mooi, ringetje. Je zult zwerven over de wereld en de zwiigende getuige zijn voor allen die je dragen.

Mijn ringen brengen geluk, zegt men’.

Peinzend staren zijn donkere oogen in het lamplicht. Hij denkt aan zijn vrouw, die altijd ziek is en aan zijn dochter Peggy, die in geen jaren meer thuis is geweest.

Ook hij had in zijn jeugd die onweerstaanbare drang tot genieten gekend, maar was blijven hangen in de beslommeringen en de sleur van elken dag. Maar zij, zijn dochttertje met haar madonnagezichtje en hartstochtelijk temperament, had nooit naar zijn raad willen luisteren en was weggelopen met een violist, zonder ooit weer iets van zich te laten hooren.

Thuis, in zijn cassette, lagen nog enkele teekeningen van haar. Lieve herinnering, maar hij bekeek ze nooit, want dan woelde het verdriet van die jaren weer in hem naar boven.

Verdomme, niet meer denken. Hij had zijn werk en dit was hem voldoende, maar dikwijls wanneer de kostbare ringen zich langzaam vormden onder zijn oude, gerimpelde handen, steeg een onbestemd verlangen in hem op, een verlangen dat hij geen naam kon geven, maar dan scheen geheel zijn leven te vergeefs geweest.

Dien avond brengt de juwelier Rokowitch hem een bezoek in zijn woning. Sesano ontvangt hem in zijn groenfluweelen huisjasje en tezamen zetten zij zich voor het potkachelkje, waarop een keteltje staat te stoomen.

Rokowitch neemt zijn lorgnet af en begint: „Mijnheer Kraaienberg is bij mij geweest, om te zeggen, dat er haast bij de ring is.”

De goudsmid schuift iets naderbij en haalt de ring uit een bruin doosje tevoorschijn.

„Niet slecht.”

Rokowitch neemt hem in zijn hand en laat de ring op zijn dikke vingers balanceeren, waarna hij hem nauwkeurig bij het lamplicht bekijkt, ijverig speurend naar fouten, die de waarde zouden doen verminderen.

„Nah! Je moet wel begrijpen, dat de tijden slecht zijn en ik er dus niet veel voor vragen kan.”

Dan tast hij in zijn binnenzak en spreidt eenige bankbiljetten op tafel uit.

„Maar mijnheer Rokowitch, dat is toch veel te weinig. De onkosten van het goud heb ik er nauwelijks uit.”

Glimlachend staat de juwelier op en legt er nog een paar gulden bij.

„Wees hier mee tevreden. Binnenkort breng ik je nieuwe bestellingen.” Weifelend neemt Sesano het geld op.

„Nah, dit keer heb ik een strop aan je, maar dat is voor de goede verstandhouding.” Rokowitch neemt afscheid.

De goudsmid ziet hem na, verdrietig omdat hij zoo weinig geld heeft gekregen, en omdat zijn vrouw ziek is en zijn dochter niet meer thuis wil komen.

* *

Buiten daalt de motregen geruischloos naar beneden en hult de straat in een sluier van lichtgrijze mist, waar doorheen de lantaarns lichtpunten schijnen, omgeven door een aureool van diffuus licht.

Rokowitch schuift dieper weg in zijn zwarte jas en steekt zijn paraplu op, niet omdat het regent, maar omdat hij bang is kou te vatten.

Hij heeft geen tijd om ziek te zijn.

Zaken moet hij doen, zaken met de rijke mijnheer Kraaienberg. Ja, die zal een goed prijsje betalen, evenals zijn vader, die een zijner beste klanten geweest was. Nu was de oude dood, maar de jonge mijnheer zal hem opvolgen, als beste klant.

Rokowitch wil geld verdienen, veel geld om glanzende zilveren vazen te kunnen koopen. Hij houdt van de fascinerende gloed van het blanke metaal, waar hij zijn leven lang mee is omgegaan. Het is hem liever, dan zijn vrouw en kinderen, die veel kosten en de verwezenlijking van zijn droom in den weg staan.

Hij wil zich een kist koopen, waarop in kleine tafreeltjes de geschiedenis van zijn leven gegraveerd zal staan. Om deze gouden doodkist zal men een pyramide van de zilveren bekens bouwen, die hij gedurende zijn leven heeft verzameld. Zoo zal hij zich door de eeuwen heen, aan de vergetelheid ontrukken, en het geheel zal hij schenken aan een museum,

opdat ieder die het ziet, weten zal: „Hier leefde een man, die het eeuwige boven het tijdelijke stelde.”

De straatsteenen glimmen onder zijn voeten en de gestalten der voorbijgangers lossen zich op in de mist.

Een slank dametje in een zwarte bontmantel met witte hermelijnen mof dribbelt met vlugge elastische pasjes langs hem heen. „Ga je mee schat,” fluistert ze hem toe, en haar roode mond lokt verleidelijk.

Rokowitch' schreden weifelen een oogenblik en in een windstille hoek van een portiek tracht hij zijn sigaar aan te steken. „Mag ik even helpen”? klinkt het laconiek achter hem en haar lichaam vlijt zich soepel tegen zijn zwarte jas.

Dan voelt zijn hand langzaam naar de plaats waar de ring zit, verachtelijk werpt hij de lucifer op straat.

Een oogenblik kijkt hij schuw om zich heen en stapt dan snel door de glibberige straten, tot aan zijn huis, waar hij zich opsluit in zijn werkkamer en de ring liefkoozend door zijn vingers laat glijden.

De geheele nacht heeft het geregend, maar nu is het droog. De zon drijft door het waterig blauw van den hemel en spiegelt zich in de groote waterplassen op het asphalt.

De stad leeft: auto's werpen fonteinen glinsterende druppels op de voorbijgangers, fietsers vormen een onafgebroken colonne, gebrilde kantoorklerken met actetasschen onder de arm versnellen hun pas, om nog op tijd op het bureau te zijn, in de verte ratelt de aschman.

Alles beweegt zich langs de winkel van de juwelier Rokowitch, slechts weinig lettend op al het zilver, dat daar in zijn etalage pronkt. De etalagedeur gaat open en zijn gepomadeerde doodshoofd verschijnt, pronkt mee tusschen al dat blinkende goed.

Voorzichtig plaatst zijn zorgvuldig gemanicuurde klauwhand een doosje, waarop de ring ligt te glinsteren in het morgenlicht, in de etalage.

„Mooi ringetje, je zult mij nog rijk maken!” mompelt hij voor zich uit.

Dan verdwijnt het hoofd, zijn vingers peuteren het deurtje dicht en Rokowitch wacht op zijn klanten.

Een morgen en een middag zijn voorbij gegaan.

Schoolmeisjes kwamen druk gibbelend, voorbij en soms hebben zij de hoofden bij elkaar gestoken, om gezamenlijk de etalage van Rokowitch te bewonderen.

Maar dit waren geen klanten.

Vele anderen kwamen en spiedden naar binnen als de schoolmeisjes, maar de glazen winkel deur bleef gesloten, want al wat daar lag was kostbaar, zeer kostbaar.

Reeds valt de zwarte schaduw van de nacht over de stad en nog steeds hebben geen klanten van enig belang Rokowitch verblijd.

Ook de jonge mijnheer Kraaienberg is niet gekomen en reeds wanhoopt hij.

„Zou een ander mij dan toch vóór zijn geweest. Die jongelieden zijn zoo onberekenbaar,” denkt hij.

Somber staat hij over de toonbank gebogen en zijn oogen staren droevig over de toonbank naar buiten, maar niemand maakt zich los uit de gestadig voorbij vloeiende stroom van bioscoopbezoekers en slenteraars, om zijn winkel in te treden.

Kort voor het sluitingsuur stapt een jongeman met lichte regenjas aan en een sigaret scheef in een mondhoek, met vlugge lenige passen naar binnen.

„Heeft u nog iets goeds kunnen vinden,” klinkt zijn stem. Nu is Rokowitch één en al actie en biedt met overdreven beleefdheid een stoel aan, waarvan zijn klant evenwel geen gebruik maakt.

„Ja zeker, mijnheer Kraaienberg, verontschuldigt U mij een oogenblik.”

Een weinig zenuwachtig, maar stralend van opgewondenheid, haalt Rokowitch de ring uit de etalage en toont hem zijn klant. Dan beheerscht hij zich, knijpt zijn lorgnet vast en begint gewichtig:

„Mijnheer van Kraaienberg, uw vader zaliger, was altijd een goede, ik bedoel een zeer goede klant van mij, en daarom laat ik u dan ook dit ringetje zien. Eigenlijk was het bestemd voor mijn collectie. Maar zoo gaat het ziet u, een zoon van een . . .” van Kraaienberg lacht, beziet het ringetje, aandachtig en vraagt naar de prijs.

„Uw vader zaliger, was een goed mensch, mijnheer. Hij had hart voor juweelen en daarom kwam hij altijd bij mij. Nah! Daarom zal ik billijk zijn . . .”

„Goed, noteert u maar op mijn rekening.”

Rokowitch pakt het doosje in een glad rose papiertje, doet er een elastiekje om en laat beleefd buigend zijn klant uit.

De winkelbel rinkelt, de deur wordt zacht achter hem gesloten en Emil van Kraaienberg bevindt zich te midden van de menschenstroom, die hem een oogenblik tegen zijn zin meevoert.

Lichtreclames fonkelen in een bont kleurenspeel. „Even tijd voor een Caravellis.”

De lichtkrant vertelt van voetbaluitslagen, stakingen, moorden, voortvluchtige personen.

Om een straatzanger klontert de massa samen tot een agent verschijnt en de man een veilig heenkomen onder het publiek moet zoeken.

Emil voelt zich geprikkeld.

„Nare C. en A. confectiehoofden, mompelt hij tegen het voorbij schuivende prolldom.

Verdomme, trap mij niet op mijn teenen.”

Dan verdwijnt hij in een zijstraat, waar het café de Oude Toren tot een frisch glas bier noodigt.

Aan de bar zitten twee mannen zonder boord, met petten op. Zij spreken over de werkeloosheid.

Emil gaat zitten aan een apartstaand hoektafeltje, waarop een kleine roode schemerlamp een lichte ovaal werpt op het ruwe hout.

„Juffrouw. Een kruikje donker, als 't u blijft.”

Tijdens het inschenken babbelt de dikke, blozende juffrouw gezellig over de slechte tijd en de schade, die zij lijdt.

Boven het bier bolt een groote schuimkop, wit als een sneeuwberg, terwijl uit het roodsteenen kruikje kleurige bellen omhoogstijgen. Dit laatste duurt slechts een oogenblik, dan staat het weer levenloos als te voren op tafel.

Wanneer de juffrouw verdwenen is, opent hij aandachtig het rose pakje, dat voor hem op tafel ligt.

Op het blauwfluweelen kussen glinstert het ringetje. Het zwarte steentje is blank en glad.

Daar zal binnenkort een naam in gegraveerd worden, zijn naam, Emil, een mooie-jongens-naam, maar dit is het niet wat hem hindert.

Dan zal het uit zijn met de vrijheid, met zijn luchtig vrijgezellevens. De gezelligheid van de Societeit zal vervangen worden, door die van de huiskamer en geen vriendinnetjes zullen meer vrolijkheid en afwisseling in zijn leven mogen brengen.

„Och wat, vervloekte sentimentaliteit! Dit gebeurt ieder in zijn leven,” mompelt hij, bijna hard op.

Hij steekt een sigaret aan, en tracht met een slok bier, zijn geprikkelde stemming verdrijven.

„Een mooie ring is het anders. Die zal Olga wel goed staan. Ze is zoo fijn gebouwd.”

Zijn gedachten dwalen naar het verleden.

Zij kenden elkaar al sinds jaren, waren samen op partijtjes gevraagd en na de dood van zijn vader, was het huis van haar ouders voor hem een tweede tehuis geweest. Wel mochten zij elkander graag, maar toch scheen het hem of zij altijd als vreemden voor elkaar geleefd hadden. Van zijn jeugd af, waren zij voor elkaar bestemd geweest, maar nimmer had hij dit als een band gevoeld. Nu het beslissende oogenblik was gekomen, werd zijn hoofd warm van onbestemde weifelingen.

Wat beteekende zij eigenlijk voor hem: „kleine Olga met haar droomerig blauwe oogen, was beter geschikt om als een fijn porseleinen poppetje op de schoorsteenmantel gezet te worden, dan om hem voor zijn leven te kunnen binden.

Zij was zoo onschuldig, zoo levensvreemd. Zou zij eigenlijk ooit wel eens aan een ander gedacht hebben.”

De klok slaat negen uur.

Hij rekt af en begeeft zich op weg naar het huis van Olga's ouders, terwijl de koele nachtwind om zijn hoofd speelt.

* *

Olga's boudoir is doortrokken met een zoet-geurende lavendellucht. Zij zit op de divan achterover geleund in de kussens, ijverig bezig met het bestudeeren van een dictaat-cahier scheikunde.

Er wordt aan de deur geklopt en Emil komt binnen.

Verheugd tintelen Olga's oogen en een licht blosje verft haar wangen rood.

„O, wat heerlijk dat je gekomen bent, Emil. Ik was bang dat je vanavond weg zou blijven. Maar wat zie je bleek? Is het buiten zoo koud?”

„Ja, meisje, ik heb een wandeling gemaakt. Kijk eens, wat ik voor je heb meegebracht.”

Olga neemt het roze pakje in ontvangst en samen zetten zij zich weer op de divan. De gashaard gonst gezellig, vol welbehagen snuift hij de lavendelgeuren in zich op en het duurt niet lang of hij voelt zich geheel op zijn gemak.

Olga is opgetogen en vrolijk babbelt zij tegen hem over de toekomst.

De Japansche schemerlamp verspreidt een sfeer van intimiteit in het vertrek en werpt kleine witte glimlichtjes op de antieke porseleinen beeldjes, die op een rond tafeltje bij de haard staan. Daar is madame de Pompadour, met zilvergrijs gepoeierde pruik, wijde hoepelrok en een ragfijne waaier in de hand. Zij staat daar tezamen met een herder van oud-Saksisch aardewerk, die zijn dwarsfluit bespeelt en turend in de verte staart. Emil's blikken dwalen door de kamer en blijven ten slotte hangen aan een eikenhouten boekenkastje, waar in een keurig rijtje al haar dictaten staan. Ze studeert scheikunde, waarom weet ze eigenlijk niet precies, want als ingenieur zal ze haar brood wel nooit behoeven te verdienen.

Toch loopt ze ijverig college en houdt plichtsgetrouw haar

dictaten bij. Het is een prettige bezigheid en op het laboratorium krijgt ze veel kennissen.

Terwijl hij stilzwijgend voor zich uit zit te droomen, heeft Olga thee gezet en ze brengt hem een kopje.

„Zul je de ring dus nog deze week naar Rokowitch brengen, om er de inscriptie in te laten graveeren, Emil? We kunnen dan over drie weken trouwen.”

Emil drinkt behagelijk zijn thee uit en stemt toe.

* *

Zoo juist heeft het carillon twee uur geslagen. Olga ligt te bed en kan niet slapen. Wanneer de twee zware klokketonen weggestorven zijn, heeft zij niets meer om haar gedachten af te leiden en een eindeloze leegte schijnt in haar en om haar te zijn. Slechts de regelmatig terugkomende tik van een druppel uit de dakgoot op een zinken afvoerbuis, maakt de langzaam voortschrijdende tijd hoorbaar.

Onwillekeurig kijkt zij naar het vonkje, dat naast haar op het nachtkastje gloeit.

Daar mag het niet blijven liggen! Ze richt zich in bed op en schuift met een verliefd gebaar het ringetje aan haar vinger. Ze is blij iets tastbaars van haar geluk te hebben gevonden, dat in staat schijnt de eenzaamheid van de nacht te kunnen verdrijven.

Lang duurt de rust, die door de aanraking met de ring over haar gekomen is, evenwel niet, want dan dwalen haar blikken door het venster naar buiten, ver weg in de diepte van de nacht. Ze vindt geen houvast, een zwevend gevoel maakt zich van haar meester en de afgrond onder haar vult zich met onbegrijpelijke vormen en geluiden, die zich plotseling realiseren in de gestalte van een groote zwarte kater met brandende oogen, die met hooge rug, gereed voor den sprong, aan haar voeteneinde zit. Angstig ligt zij weggedoken onder de dekens, tot zij nog half in slaap, het uitsnikt: „Emil, Emil, help mij!” Maar ook de gedachte aan haar verloofde kan het spookbeeld niet verdrijven.

Langzaam ontwaakt zij, drinkt een slok water, maar de benauwde droom van daar even heeft een bijna tastbaar gevoel van onzekerheid bij haar achter gelaten.

Wat wist ze eigenlijk van haar Emil?

Wel was hij altijd lief voor haar, maar hoe dikwijls zat hij somber en stilzwijgend voor zich uit te staren.

Had hij misschien moeilijkheden, waarom vertelde hij haar die dan niet?

Of hield hij niet meer van haar?

* *

Veertien dagen zijn sinds dien verlopen.

Emil heeft de ring bij de juwelier afgehaald en veilig in zijn portefeuille opgeborgen. Doelloos dwaalt hij door de straten, genietend van zijn laatste dagen vrijheid, slechts getemperd door het besef, dat een dergelijke gemoedsgesteldheid weinig past bij een aanstaand echtgenoot.

Een oudejaarsavondstemming heeft zich van hem meester gemaakt en in een bonte film trekken de beelden van zijn studententijd aan zijn geest voorbij.

Daar is Peggy, het elegante schilderesje, dat twee maanden lang zijn vriendin geweest was. Lief was ze toch. Samen bekeken ze teekeningen op het atelier of gingen dansen bij Royal.

Ja, een mooie tijd was dat geweest, en de gedachte aan haar warmbloedige aanhankelijkheid vervulde hem met een gevoel van teederheid.

Toen was het afgeraakt, heel plotseling. Hij had een maand op een fabriek in Berlijn gewerkt en bij zijn terugkomst, bleek ze verhuisd te zijn.

Sindsdien had hij haar niet weer gezien.

De lichten zijn reeds aangestoken. Sinterklazen, gevolgd door een stoet van kinderen, rijden door de straten, huismoeders, beladen met pakjes, snuffelen langs de winkelruiten, maar Emil heeft er geen oog voor. Hij viert oudejaarsavond en heeft niet de moed zich in de melancholie van het heden te verplaatsen.

„Dag, Emil, wat loop jij te suffen,” klinkt een melodieuze stem achter hem. Wanneer hij zich omdraait, staat Peggy voor hem in levenden lijve.

Ze is wat bleek en haar donkere oogen schitteren opvallend. Nog altijd draagt ze haar zwarte bont-mantel met hermelijnen mof, die nu een beetje versleten is, maar overigens is zij weinig veranderd.

„Wij hebben elkaar in lang niet gezien, Peggy. Ik liep juist aan je te denken.”

„Och kom, je houdt mij voor de gek. Je was mij natuurlijk al lang vergeten,” antwoordt ze spottend, maar gaat dan verder:

„Ga je mee naar huis? Ik woon tegenwoordig wat eenvoudiger, maar dat vind je toch niet erg? De tijden zijn zoo slecht. Zelfs mijn reclameteekeningen kan ik haast niet meer verkoopen.”

Dan wandelen ze samen door de lichte straten, pratend over het verleden en wanneer ze thuis gekomen zijn, de gramfoon zijn oude, afgesleten platen speelt, is alles weer als voorheen.

Het jaar vol gebeurtenissen, dat tusschen hen ligt, schijnt vergeten en dien nacht bleven zij samen.

De volgende morgen schitterde de zon op de roode en blauwe daken van de stad, het carillon speelde uur aan uur zijn lied, de musschen kwetterden in de dakgoot en in Peggy's kamertje fluisterden twee gelukkige menschen vele, zeer onbelangrijke dingen, die voor hen toch voldoende waren. Zacht streken haar poezelige vingers door zijn haren en stoelden hun lenige lichamen, tot de klok elf uur sloeg en het tijd werd op te staan. Zij schonk thee, reikte hem zijn portefeuille, die op de grond gevallen was aan en gaf hem ten slotte nog een van haar teekeningen ten geschenke. „Ik kan hem toch niet verkoopen, niemand betaalt er een sou voor,” zei ze, en hij nam haar dankbaar aan.

Peggy stond voor het raam in haar roodgebloemde kamerjapon. De zon scheen op haar glanzende kastanje bruine haren, die losjes tegen haar blanke hals aan golfd. Nog eenmaal kusten zij elkaar heel innig.

„Lief, mooi dier, ik zal je niet gauw vergeten,” fluisterde Emil. Dit was het afscheid en zoo als zij daar stond in haar volle schoonheid, bleef Peggy's beeld in zijn herinnering gegrift. Waar hij heen ging doet niet ter zake, want de ring was zonder dat zij er iets van wisten, uit de portefeuille gevallen en lag nu onder het divanbed in een gleuf tusschen de houten planken, te midden van stof en spinnewebben.

Soms in den nacht trippelde een muisje over de vloer, snuffelde aan het vergeten kleinood, maar spoedig liet hij het ongemoeid daar het hem toch niet als voedsel dienen kon.

* *

Een maand lang bleef hij daar liggen en was getuige van Peggy's armzalig bestaan, van haar wanhoop om de teekeningen, waarvoor zij niets krijgen kon, om het verlies van de vriend, die haar een half jaar had onderhouden. Wel had zij eenigen tijd kunnen leven van het geld, dat Emil haar voor een nieuwe japon geschonken had, maar dat was opgeraakt en weer was zij genoodzaakt de straat op te gaan en mannen mee te brengen, die zich over haar koelheid beklagden en weinig opbrachten.

Dikwijls lag zij zelfs overdag in melancholieke mijmering verzonken te bed, want de tegenslagen ondermijnden haar werkkraft, en zij verwaarloosde haar kamertje, totdat op een goede dag, een opruimgril zich van haar meester maakte die de oorzaak was, dat de ring gevonden werd.

Lang bekeek zij hem, gezeten voor de spiegel op haar toilettafel, de tijd sloop onmerkbaar voort en de rood-gloeiende friseertang werd koud.

In gedachten zag zij de laatste nacht, die zij met Emil had doorgebracht. Niets had zij hem van haar werkelijke toestand verteld en slechts met tegenzin het geld voor die jurk, aangenomen, omdat hij het haar zoo dringend vroeg.

Nauwkeurig bekeek zij de ring met het zwarte steentje, waarop met fijne letters de inscriptie gegraveerd was. Ja, ze begreep het wel. Maar wat kon haar het meisje schelen, waarvoor hij bestemd was. Zoo'n rijke juffer.

Wonderlijk was zij aangedaan. Geen agenten waren gekomen om huiszoeking te doen. Emil had haar niet aangegeven. Wel was hijzelf terug geweest om naar de ring te vragen, maar ook zij had hem geen opheldering kunnen geven.

Nu was de ring gevonden en geld waard, veel geld. Daarvoor kon ze een nieuwe mantel koopen. De oude was zoo versleten. Zij dacht aan haar vader. Die was ook goudsmid. Zou hij ook zulke mooie ringen kunnen maken?

Maar, neen, niet denken, dan kwam een heimwee in haar op naar het onbezorgde leven in het ouderlijk huis. Nooit wilde ze weer terug komen, daar was ze te trotsch voor.

Drie dagen dacht zij ernstig na en toen besloot zij de ring te verkoopen.

Spoedig meldde er zich een koper aan. Hij was klein, had een met puisten bedekt gezicht en kleine spleetoogen. Hij wist wel een middel om de inscriptie te verwijderen. Gnuivend stak hij hem in zijn zak.

Zoo zette de ring zijn reis voort.

* *

Olga stond in een witte laboratoriumjas reageerbuisjes om te spoelen. Zij had kringen onder de oogen (!) en deed het werk, waar zij vroeger zoo enthousiast voor was, nu lusteloos. Haar blauwe oogen dwaalden droevig langs de vele onsmakelijke hoofden, die rondom haar stonden. Daar stond dat mispunt van een Karel, met zijn spleetoogjes.

Hij was druk bezig en liep even naar het raam om te zien hoe laat het was.

Wat glinsterde daar tusschen de maatglazen?

Zij keek en keek. Het was een ringetje.

Angstig raapte zij het op en zag naar de inscriptie; tranen welden in haar oogen, toen dompelde ze het vastbesloten onder in een bakje met kwikzilver.

De student met de spleetoogen kwam terug en zocht onrustig om zich heen kijkend naar iets dat hij niet scheen te kunnen vinden.

v. H. t. E.

STETSON
HOEDEN

NIEUWE
COLLECTIE

W. Croon

TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7

VAK- EN STUDIEBOEKEN
TEEKENBENODIGDHEDEN

BIJ

TECHNISCHE BOEKHANDEL
J. D. HEINECKEN
HIPPOLYTUSBUURT 4

**Natuurlijk
Mineraalwater**

Hollandia water
Spa " "
Victoria " "
Apollinaris " "
enz.

Limonade Siropen
65 - 80 - 100 ct.

Phaff Wijnen

W. de Hoogh

Oude Delft 152 Telef. 15

**ZEISS
PUNKTAL**

SPECIAL ADRES
VOOR

OPTIEK

OPTICIEN

FRANS H. DE WOLFF

Alléén PEPERSTRAAT 9
TELEFOON 936.

**WHISKY
KING WILLIAM IV**

PRIJS
f 5.65 p. flesch

Prima Schotsch Product van het
huis John Gillon & Co., Ltd. te Leith.
Munt uit door volkomen rijp-
heid en bijzonder zachte flavour.

**N. V. Hoogewerff, Chabot & Visser's
Wijnhandel** Den Haag - ROTTERDAM - Arnhem

DELFTSCHE GLAZENWASSCHERIJ EN PUIBEWASSCHING

J. G. DE JONG, Koornmarkt 30, DELFT
TELEFOON 1091.

Speciaal adres voor het dagelijks schoonmaken van Kerken,
Gestichten en Particuliere Gebouwen, binnen en buiten.

Prijzen zeer billijk - Werkvrouwen steeds voorhanden.

H. H. STUDENTEN

UW MAGAZIJN VOOR
ROOKARTIKELEN
SCHRIJFEN TEEKEN-
BEHOEFTE IS

ROTTERDAMSCHER WEG 4

TEVENS POSTAGENT

L. PENNING
DELFT

„HERMETA“

Speciaal Magazijn in
Kousen - Sokken
Handschoenen en
„Ribana“ tricotages

Pyramid

Heeren en Dames-Zakdoeken

STOPPAGE

van kousen en sokken voor
Dames en Heeren Studenten

NIEUWSTRAAT 7

TELEFOON 1599

N. V. BROUWERIJ

D'ORANJEBOOM

OPGERICHT 1671

ROTTERDAM

2 1/2 eeuw ervaring
garandeert U prima
bier.

GEVESTIGD - 1864 -

**PATISSIER CUISINIER
J. J. VAN GILS**

FA. GUSSENHOVEN
BINNENWATERSLOOT 30

EEN ZEER
GOED ADRES

VOOR ALLES OP
GEBIED VAN

BANKETBAKKERIJ
EN KOKERIJ

BONBONS

TEL. 18 TEL. 18

Weet U

dat

W. G. v. d. Ham

OOSTEINDE 165, TELEF. 885
OUDEDELFT 111, TELEF. 157
FREDERIK HENDRIKSTR. 9

uitsluitend eerste kwa-
liteit tegen billijken prijs
levert zoals

Zalm vanaf 27ct p. bl.

Sardines „ 16 „ p. bl.

Roomkaasjes 55ct p. st.

gr. bl. Pilschards 26 ct

Onze fijne vleeschwaren zijn
wederom in prijs verlaagd

Aanbevelend

W. G. van der Ham

Bestellingen worden aan huis bezorgd

LAAT UW

VEREENIGINGSDRUKWERK
STEEDS VERVAARDIGEN BIJ

de drukkerij van

De Spiegel

Elke order wordt direct gereed gemaakt.

Een goed adres

voor

Huisschilder

en

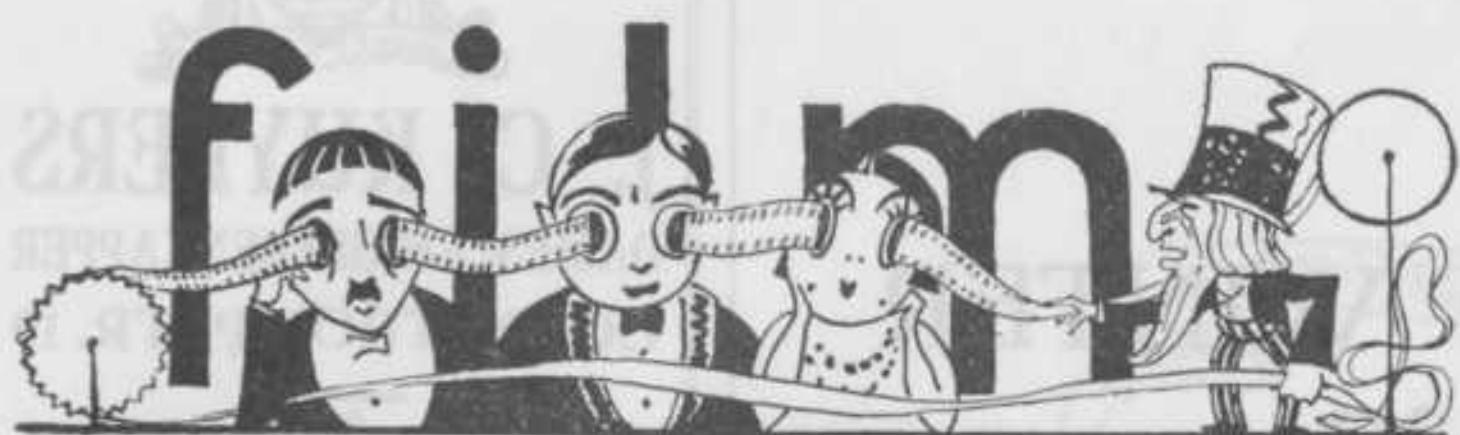
Glazenmaker

is

D.v.Noortwijk

Markt 66a - Delft

„ENTHOUSIASME, SYMPHONIE VAN HET
DON-BEKKEN”

door DZIGA WERKOF.

Woensdag 9 Dec. waren wij in de gelegenheid, de nachtvoorstelling van de Nederlandsche Filmliga in het Luxor-theater te Rotterdam, bij te wonen.

Het filmgedicht „Enthousiasme”, met ondertitel „Symphonie uit het Don-bekken” van Dziga Werkoef, werd door hem zelf ingeleid met een rede, waarin hij na een korte inleiding, de inhoud van de film in woorden weergaf. Dat dit op verschillende plaatsen in de film, bijvoorbeeld tijdens het opvoeren van de arbeid in de tweede episode, beslist noodig was, schijnt ons een gebrek van deze film.

De film tracht een weergave te zijn van het enthousiasme, betoont bij de volvoering van het vijfjaarsplan van socialistische opbouw in het Don-bekken. Dit enthousiasme vindt wel het sterkst zijn uitdrukking in de eerste, het begin van de tweede en het eind van de laatste episode.

De groei van de arbeidersbeweging in het begin.

Het geluid van de kerkklokken, de biddende figuren uit het verleden, dan de heiligenbeelden, die naar buiten gedragen worden, en het ineenstorten der kerken.

Daar tusschendoor, een meisje dat marsmuziek uit Leningrad door de koptelefoon hoort, en wie het medeleven met de kameraden duidelijk op het gezicht te lezen staat. Natuurlijk ontbreekt de stoere arbeider met het wapperende vaandel en het schaduwbeeld van Lenin of een andere revolutieheld, tegen den hemel, niet.

Het tempo van deze episode is zeer goed. Dit alles wordt begeleid door een opwindende muziek, die een goede eenheid met het geheel vormt.

De stad van de toekomst verschijnt in de verte en de rook der fabrieksschoorsteen, begeleid door het gegil der stoomfluiten, geven het begin der industrialisatie aan. De afwisseling van opnamen uit het ijzer en kolenbedrijf in het Donbekken, wederom door die krankzinnigmakende muziek begeleid, is echter uitermate vermoeiend.

De derde episode geeft de ontwikkeling der collectieve boerderijen weer. De oude handploeg en hooivorken, worden verdreven door ontzaggelijke machines. Dit gedeelte is vrij slecht, evenals de arbeidersoptochten, die met een fanfare-orkest voorop de internationale ten beste geven. Een prachtig effect ontstaat echter op het eind, wanneer het geraas van de machines samensmelt met de melodie van de internationale, begeleid door zeer suggereerende beelden.

De compositie van beeld en geluid was dikwijls treffend. Ook het vlotte tempo in de eerste episode bewonderen wij. Maar het adembenemend lawaai, het loeien der sirenes en het sissen der Bessemers, wier helle gloed waarschijnlijk ook dit enthousiasme moet weergeven, doen hopen, dat deze film het eind beteekent van de rücksichtsos hoge eischen, die de regisseur aan de zenuwen van zijn publiek stelt, evenals zij het eind pretendeert te zijn van de niet-geësceneerde film.

v. H. t. E.

SMALFILM.

Zoals wel reeds bij geruchte bekend is, zal binnenkort in Nederland een smalfilm-liga opgericht worden, waarvan in verschillende steden onderafdeelingen bestaan. Het doel van de liga is in de eerste plaats het vertoonen van smalle films (smalfilms), welke, waar het experimenteel werk betreft, meer en meer de normaalfilm verdringen. Van vele avant-gardisten bestaan reeds smalfilms, welke voor de leden der liga vertoond zullen worden. Daar de productiekosten van smalfilms ver beneden die der normaalfilm zijn, zal het ook binnen ons bereik komen dergelijke films in Delft te gaan maken. Het is daartoe dat zich een comité heeft gevormd, bestaande uit onderstaande personen. Onderhandelingen met het hoofdbureau worden gevoerd. Zeer binnenkort zullen meer uitvoerige mededeelingen gedaan kunnen worden. Een constituerende vergadering zal zeer kort na de Kerstvacantie plaatsvinden.

J. D. BANTING.
M. C. BRAAT.
A. C. VREEDE.

LITERAIRE KRONIEK

II

STERVEN!

Vrouw,

Gij verbindt het diepst gevoel,
Met andern, zonder doel,
Zonder doel te leven,
Kunt U slechts geven.

Zalig intellect.
Gij kunt niet leven.
Gij kunt vermoorden,
Wie U hoorden!

Zonder woorden neer te schrijven,
Zonder geesten, zonder lijven.
Allen, die onmogelijk U bedichten,
Vangen zich met eigen lichten.

Langer mijn gedachten spinnen.
Nieuws, nieuws verzonnen.
Eindeloos aangeketend,
Nooit iets nieuws ooit wetend.
En ben ik denkens moe:
Gij sluit mijne oogen toe. □

NAGEKOMEN VEREENIGINGEN

D. S. R. V. „LAGA”.

De sluitingstocht naar Hotel Witte Brug te den Haag, zal gehouden worden op Vrijdag 18 December. De aanwezigheid van fuifroeiers zal ten zeerste op prijs gesteld worden.

PRIJSVRAAG.

De Nederlandsche Studenten Roeibond schrijft een prijsvraag uit voor het ontwerp van een Eerediploma voor de Vereeniging die de „Varsity” wint, onder de volgende bepalingen:

De mededinging staat uitsluitend open voor leden van het Leidsche, het Delftsche, het Utrechtsche, het Amsterdamsche en het Groningsche Studentencorps.

Het diploma moet (met inbegrip van den vrijen rand) minstens 40 — 50 c.M., hoogstens 50 — 65 c.M. groot zijn.

Het diploma moet den volgenden tekst bevatten:

Eerediploma

voor de

..... Studenten Roeivereeniging

.....
behaald op den Universiteits Roeiwedstrijd,
gehouden te ..... op .....

Het Bestuur:

.....

.....

Verder moeten op het diploma voorkomen de vlaggen der vijf Studenten Roeivereenigingen Njord, Laga, Triton, Nereus en Aegir en de vijf Studentencorpsen waartoe deze behooren. Voor het overige worden de inzenders vrijgelaten en kunnen dus b.v. worden aangebracht emblemen of voorstellingen op de roeisport of den wedstrijd betrekking hebbend. Als prijs voor het gekozen ontwerp wordt uitgelooft een bedrag van f 50.—.

De ontwerpen moeten op ware grootte worden ingezonden vóór 1 Febr. 1932 bij den secretaris van den Ned. Stud. Roeibond: H. Fokker, Bezuidenhout 76A, den Haag. Zij mogen den naam des inzenders niet dragen, doch moeten gemerkt zijn met een motto, dat eveneens voorkomt op een bijgevoegde gesloten enveloppe, die den naam van den ontwerper bevat onder vermelding van het Studentencorps, waarvan hij deel uitmaakt en zijn adres.

De beslissing berust bij het Bestuur van den Nederl. Studenten Roeibond, dat zich het recht voorbehoudt den prijs niet toe te kennen, wanneer naar zijne meening geen der ingezonden ontwerpen voor bekroning in aanmerking komt.

„Au Condor”

Plein 8
Den Haag

Probeert nu de juist
ontvangen versche

„TOCCOS”

SIGARETTEN

Egypt. Import

Op de Societeit Phoenix
verkrijgbaar

MANTELMAGAZIJN

„DE DUIF”

CHOORSTRAAT

DELFT

HERFST EN WINTER

1931/32

WIJ BRENGEN DIT SEIZOEN
HET NIEUWSTE TEGEN DE
LAAGSTE PRIJZEN.

J. C. KUYPERS

DAMES- EN HEERENKAPPER
CORN. TROMPSTR. 19

Salon voor Scheren en Elec-
trisch haarsnijden. Verkoop
van Parfumeries van
HOUBIGANT,
PIVER, enz. enz.

HET NIEUWSTE IN
DAMESHANDWERKEN
ALLEEN IN HET

HANDWERKHUIS „HET SPINNEWIEL”

JEANNE DEN BLANKEN
WIJNHAVEN 16 - DELFT

UNGER'S

ZOUTE BOLLEN EN -STENGELS

Hofleverancier

Corpaleverancier

Speciale verpakking
voor de tropen

Café Restaurant „De Kroon”

v. h. Stations-Koffiehuys
Houttuinen 26 - Tel. 17

Restaurant à la carte den geheelen dag. Zalen beschikbaar
voor vergaderingen, bruiloften en partijen.
Twee nieuwe WILHELMINA-BILLARDS geplaatst.
Prima consumptie. — Billijke prijzen. — AANBEV. JOH. DIJKHUIS

Indien gij iets fijns wenscht voor de koffietafel
op gebied van fijne vleeschwaren, comestibles
of conserven

Bel dan op No. 179

Beleefd aanbevelend **TH. VAN ADRICHEM**
BOSSESTRAAT
HOEK WILLEMSTRAAT

P. M. TAMSON

NIEUWSTRAAT 6^A-7-9
DEN HAAG TELEF. 112533

RICHTERPASSERDOOZEN

**NATUUR- EN SCHEIK.
INSTRUMENTEN**

Practisch werken!!

Voor werkkleding naar
Fa. SCHREUDER

OVERALL'S
met patentsluiting
Atelier voor alle
voorkomende maat-
werk op dit gebied

Firma J. J. SCHREUDER
BRAB. TURFMARKT 25-27-29-31 - TEL. 876

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Zoo juist verscheen:
de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor Elementair-
analyse

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

Whisky-

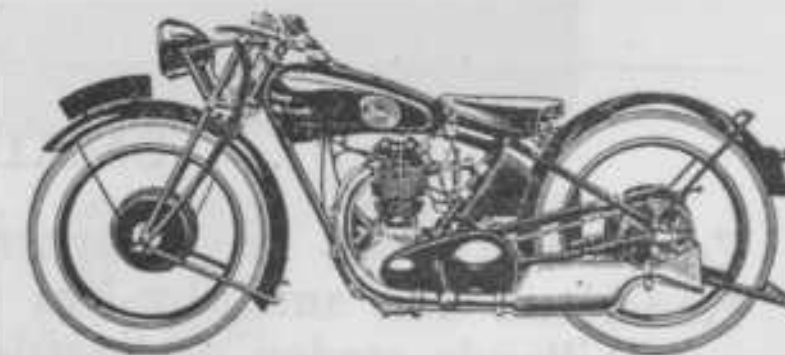
Soda

Black & White . . .	f 6.—
Johnnie Walker . . .	„ 6.25
Peter Dawson . . .	„ 5.75
Dewar's White Label „	6.—
Dewar's Victoria Vat „	7.50
Sodawater	„ 0.10

B. A. VAN DE VEN & Co.

DISTILLATEURS

WIJNHAVEN 11 — TELEFOON 78

Rudge Whitworth

Indien U kwaliteit voor
Uw geld wilt kopen
neem dan geen risico
doch koopt RUDGE.
SNEL. ZEER VAST op de weg en
BETROUWBAAR.

Agent:

G. VAN DONK
OUD DELFT 10

Reparatie inrichting en stalling

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
DELFTSCH STUDENTENCORPS

BULLETIN

Delft, 15 December 1931.

Met grooten drang verzoekt de Senaat den leden van het Delftsch Studenten Corps in te teekenen op de lijsten voor het Nationaal Crisis Comité, welke deze week in de zalen van de Societeit Phoenix circuleeren. Voor hen, die geen lid van de Societeit Phoenix zijn, bestaat de gelegenheid schriftelijk hunne bijdrage, welke op de Corpsrekening geschreven wordt, aan den Thesaurier van den Senaat mede te deelen.

In verband met het feit dat het Nationaal Crisis Comité de financiële steun zoo snel mogelijk behoeft, is de sluitings-termijn vastgesteld op Zaterdag 19 December 1931.

De Senaat spreekt de hoop uit, dat deze collecte een resultaat zal hebben, welke het Delftsch Studenten Corps waardig is.

De Senaat van het D. S. C.:

M. C. BRAAT, President.

H. A. E. DE VOS TOT NEDERVEEN CAPPEL,
Secretaris.

A. VAN HAAGEN, Thesaurier.

A. C. VREEDE, Archivaris.

R. A. HENKES, Commissaris.

"Au Condor"
Plain B
Den Haag

Probeer nu de juist
ontvangen versche
"TOCCO"
SIBI
Egyp

Op de Sociëteit Financie
verriging

MANTELMAGAZIN
DE DUIF
CHOORSTRAAT
DELFT

DE SPINNEWIEL
OFFICIEEL ORGaan VAN HET
DELTSCHE STUDENTENCORPS
MET NIEUWSTE TEJENDE
LAAGSTE PRIJZEN

J. C. KUYPERS
MAKERS EN VERHANDELERS
VONN. TRUMPETS, IS

De Scherpe en Fluo-
rescerende, Verkoop
van Parfumerie van
"AVANGAARD"
PIPER, enz. enz.

DE SPINNEWIEL
HET NIEUWSTE IN
DARSHAN...
ALLEEN...
"LEIWIJNPIJN" HET
JEANNE DEN BLANCK
Delft, 15 December 1931

BULLETTIN
ZUITE BULLETTIN
STENGELS

Speciale verpakking
voor de topen

Met groote drang verzoekt de Secretarissen van het
Deltisch Studenten Corps in te teekenen op de lijst voor
het National Crisis Comité, welke deze week in de zalen
van de Sociëteit Phoenix zijn bestemd de gelegenheid
schrijft hunne bijdrage welke op de Corporatie

P. M. TANSON
NIEUWSTRAAT 6-7-8
DEN HAAG

De Senaat van het D.S.C. is van oordeel dat de
financiële stem zoo snel mogelijk behoort te de sluiting
in verband met het bij de National Crisis Comité de
mede te denken voor

De Senaat van het D.S.C. is van oordeel dat de
financiële stem zoo snel mogelijk behoort te de sluiting
in verband met het bij de National Crisis Comité de
mede te denken voor

De Senaat van het D.S.C. is van oordeel dat de
financiële stem zoo snel mogelijk behoort te de sluiting
in verband met het bij de National Crisis Comité de
mede te denken voor

ALVIN D. W.
Secretaris
Nieuwe Methode
Staat van

M.C. BRAAT, President
H.A.E. DEVOS, Totnuiderveer
A. VAN HAAGEN, Assistent
A.C. VREDE, Archivist
R.A. HENKES, Commissaris
B. A. VAN DE VEN & Co.
BRUILLATEURS
WIJNHAVEN 11 - TELEFOON 76

Redo Whitworth
De Senaat van het D.S.C. is van oordeel dat de
financiële stem zoo snel mogelijk behoort te de sluiting
in verband met het bij de National Crisis Comité de
mede te denken voor

G. VAN DONK
OUDE DELFT 10